

ເລີກໂທເຕັກນັກເຮືອນໄດ້ໄໝ? ດອລັມນໍສຸຈິຕົຕໍ ວົງເທັສ

ນໍາເສນອເມື່ອ : 28 ກ.ພ. 2560

ສຕາບັນຫດສອບທາງການສຶກສາແຫ່ງຊາດ (ສຖສ.) ໂດຍຜູ້ບໍລິຫານອກວ່າຜູ້ລົດສອບຂັ້ນພື້ນຖານ ອົງໂໂນເຕີ
ເປັນຄົງແຮກທີ່ຈັດສອບຂອງເຂົ້ານໍາໃຫຍ່ ອົງໂໂນເຕີ ວິຊາການພາໄທ ກັບນັກເຮືອນຂັ້ນ ປ.6 ດ້ວຍການພາໄທມາດຽວນ
(ການພາໄທຢາກລາງ)

ພບວ່ານັກເຮືອນເຂົ້ານໍາແລະໃຊ້ຄຳຜິດຄວາມໝາຍຄົນຂ້າງມາກ ໄນວ່າຈະເປັນກາຮະກາດດ ຄຳຄວບກຳລຳ
ການໃຊ້ກາວັນດ ເຊັ່ນ ແກ້ວກ ເຂົ້ານຜິດເປັນ ແຊກ ນະຄະເຂົ້ານຜິດເປັນ ນະຄະ ຊື່ອສັດຍ ເຂົ້ານຜິດເປັນ ຊື່ອສັດວ ພາພຍນດ
ເຂົ້ານຜິດເປັນ ພາພຍນດ

ຮ່ວມຖິ່ງຍັງມີການໃຊ້ການວ່າງວ່າງ ຄຳສແລງໃນການຕອບຂໍ້ສອບດ້ວຍ ເຊັ່ນ ຂີລາງ ແຊ່ບເວ່ວ່ອ່ ເປັນຕົ້ນ

ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຂອ້າໃກ້ຮຽນການທີ່ຕ່ອງຈຳກັດສອບຮ່ວມຄຳທີ່ເຕັກມັກເຂົ້ານຜິດທີ່ໃຊ້ຜິດຄວາມໝາຍ
ເພື່ອສ່ວນໃຫ້ສຳນັກງານຄຸນການການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ (ສພສ.) ໄປປິຈາດນາປັບປຸງຫລັກສູດການເຮືອນການສອນ
ແລະສ່ວນສຳນັກໃຫ້ແກ້ໄຂໃນການໃຊ້ການພາໄທທີ່ຄຸກຕອງ ເຂົ້າວ່າຈະໄດ້ປະໂຍ່ນອ່າຍງານມາກ
ແລະຈະທໍາໃຫ້ເຕັກໃຊ້ການພາໄທໄດ້ຍ່າງຄຸກຕອງມາກເຊັ່ນ (ມຕິທັນ ອັບວັນພຸທ້ສັບດີທີ່ 23 ຖຸມພັນ 2560 ມັກ 17)

ຄຽກໆໄມ່ຕ່າງມາກນັກຈາກນັກເຮືອນ

ຄຽກໆໄມ່ໄດ້ສອນການພາໄທໃນໂຮງເຮືອນທີ່ປະເທດ ໄນຕ່າງກັນມາກນັກກັບນັກເຮືອນ ຈຶ່ງໄມ່ຄວ່ອງໂທເຕັກ

ການພາໄທມາດຽວນ (ການພາໄທຢາກລາງ) ເປັນການຮາ່ງການຂອງຄົນຂັ້ນນໍາໃນສັງຄົມເມື່ອງ ມັກໃຊ້ຄຳມືຕັກດີສູງ
ແລະສ່ວນມູກເປັນຄຳພຸ່ມເພື່ອຍ ເຍຸ່ນເຍື່ອຢືນຢາດ (ເປັນພວກລູກກຽງ) ແລ້ວມີທັນະດູຄຸກເຫັນຢ່າຍຄຳພື້ນໆ ທີ່ເຂົ້າໃຈຍາງ
ຂອງສັງຄົມບານໆ (ອ່າຍາງພວກລູກຖຸງໜ່ອລໍາ) ຕຽບນັ້ນກັບເຮືອນໃນຫນບທເສີຍເປົ້າກັບເຮືອນໃນເມື່ອງ

ການເຂົ້ານັ້ນພຸ່ມປະເທດທີ່ທີ່ໄດ້ອ່າຍຍູ້ທີ່ປະສົບການຄົກກ່າວອ່ານຂອງແຕ່ລະຄອນດ້ວຍ
ພມເຕີເປັນບຣະນູ້ນີ້ການຕອງຕ່ອງຈຳກັດສອບທາງການສຶກສາຮັດໜັກຂັ້ນພື້ນຖານທີ່ເປັນຂ່າຍກມານ໌ແລະ
ທັງຮອຍແກວແລະຮອຍກອງຂອງຄຽກບາຈາຈາຍຈຳນວນໄມ່ນໍາຍື່ອທີ່ສົ່ງໄປໄໝປິຈາດນາລັງພິມພ

ຈຳນວນນັກເຂົ້ານັ້ນໄມ່ມີທີ່ຕີ ຈຶ່ງລັງພິມພ ແຕ່ຈຳນວນໄມ່ນ້ອຍຕ້ອງແກ້ໄຂ
ເພື່ອໃຊ້ການພາໄທທີ່ຈະເປັນກັດສອບທາງການສຶກສາຮັດໜັກຂັ້ນພື້ນຖານທີ່ເປັນຂ່າຍກມານ໌ແລະ
ແຕ່ມີຈຳນວນໜີ້ໃຊ້ການໄມ່ໄດ້ເລີຍ ຕອງທີ່ໄປ

ທີ່ເລັ່ມມານີ້ ເພື່ອບອກວ່າຄຽກໆຈຳນວນໄມ່ນ້ອຍໄນ້ອ່ານໜັງສືອີເມື່ອຄຸນພາພ ເຂົ້ານໜັງສືອີຕກງ ຮັນໆ ຊູ່ຍ່າ
ແຕ່ຂອບດາເຕັກ ເຂົ້າໃນການ “ວາແຕເຂົ້າ ອີເຫັນເປັນເອງ”

[ກອນເຄຸ້ອງຄອມໆ ແພຣ້ລາຍເມື່ອຫລາຍສົບປິມາແລ້ວ ຕັ້ນຈັບສ່ວນໜີ້ພິມພດີດ
ແຕ່ສ່ວນມູກເຂົ້ານັ້ນດ້ວຍລາຍມື້ອ ພມຕອງຕ່ອງຈຳກັດສອບທາງການສຶກສາຮັດໜັກຂັ້ນພື້ນຖານທີ່
ບາງທີ່ຈະອຸກ ເພຣະຊູ່ໂຄຕຣາ ຈົນພມອດໄມ່ໄດ້ທີ່ຕ່ອງບຣິການໃຈວ່າຄຽກນີ້ແລະທີ່ຂອບແສດງຕະເປັນຄົນດີ
ແລວດູດວາກລາວເຍົວໜັງນັກເຮືອນໄທຢ່າງໄຟ້ໄຟ້ ໄນຮັກຄວາມເປັນໄຟ້ໄຟ້ ໄນຮັກການພາໄທ
ແຕ່ຄຽກບາຈາຈາຍໄມ່ເຕີຍເຂົ້ານັ້ນຕ້ວເອງ]

ผมเคยขอนหนังสือเล่มที่เพิ่งพิมพ์ใหม่ๆ นับร้อยันบพันเล่มไปใส่ห้องสมุดโรงเรียนแห่งหนึ่งในชนบทแล้วพยายามติดตามสอบถามความต้องการหนังสือท่านสมัยแหน่งนักเรียนช่อน จะหาไปให้แต่ไม่เคยได้รับคำอธิบายหรือคำปรึกษาหารือใดๆ รวมกับคนหาหนังสือใหม่ๆ ไปให้ได้สร้างภาระเพิ่มให้ครูจนทุกวันนี้รู้สึกดายด้านไปเองกับพฤติกรรมของครูโรงเรียนนั้น แล้วไม่ได้หวังอะไรอีก

หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยและวรรณกรรมไทย (กิจกรรมดีนั้นแหลก) ควรปรับเปลี่ยนนานแล้ว เพราะคร่าววิถีล้าสมัยเต็มที่

ครูผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติอย่างสำคัญโดยเฉพาะเลิกเป็นผู้พิทักษ์ความถูกต้องว่ามีอยู่ที่ตนพากเดียว และเลิกทำภาษาไทยเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์

เพื่อที่จะจัดการเรียนการสอนภาษาไทยได้รับการยอมรับกว้างขวางมากแต่ต้องเติมว่าเป็นภาษากลางทางการสื่อสารเพื่อการค้าภายในภูมิภาคนานับพันๆ ปีมาแล้ว

ผู้เขียน สุจิตต์ วงศ์เทศ

ที่มา คอลัมน์ สุจิตต์ วงศ์เทศ มติชนรายวัน

เผยแพร่ 27 ก.พ. 60

ขอบคุณที่มาเนื้อหาจาก [มติชนออนไลน์](#) วันที่: 27 ก.พ. 60 เวลา: 17:17 น.